

„Trojské oblaky“

(slovenské titulky k nemeckému dokumentu
„Trojanische Wolken“ zo septembra 2014)

www.youtube.com/watch?v=1j0fngKZg24

Text na obrazovke:

Sprisahanie (lat. coniuratio; tiež konšpirácia) je tajné spolčenie viacerých osôb s cieľom uskutočniť nejaký plán. Ten môže mať sebecký, odsúdeniahodný cieľ a poškodiť iné osoby, môže však obsahovať aj odstránenie skutočného alebo zdanlivého neporiadku. Sprisahanie teda nespočíva nutne na morálne nízkych motívoch, vždy sa však zakladá na utajení a konšpirácii.

Nemecká wikipedia

30. máj 2011.

Ráno na začiatku leta ako z učebnice. Nad mestom Stuttgart sa rozprestiera sýtomodrá, jasná obloha. Predpoveď počasia sľubuje slnečno nad celým juhom Nemecka.

Iba málo ľudí si všimlo, rovnako ako počas iných 90 dní v roku, postupnú zmenu oblohy, k akej dochádza nielen nad Stuttgartom, ale na celom svete.

Štvormotorové vojenské lietadlo zanecháva za sebou obrovský kondenzačný pás, ktorý sa však nerozplynie, ako zvyčajne.

Tento svojim rozsahom stále masívnejší úkaz je od polovice 1990-tych rokov zaznamenaný vo viac ako 30 krajinách.

Veľkopriestorové prúdové lietadlo nemá viditeľné poznávacie znaky, ako to stanovujú medzinárodné predpisy.

Konšpiračné teórie hovoria o nelegálnom rozprašovaní chemikálií a nanočastíc nad našimi hlavami s cieľom ovládať počasie na vojenské účely a o cielenom útoku na ľudské zdravie.

Prelietava ďalšie štvormotorové lietadlo, to však iba s tromi kondenzačnými pásmi. Ani jeho stopy po výfukových plynoch sa nerozplynú.

O 50 minút neskôr, počas ktorých vysoko letiace linkové lietadla oblohu nijako neovplyvnili, oblohu nad celým mestom zahalila nezvyčajná sieť z krátkych a dlhých kondenzačných pásov.

V priebehu niekoľkých hodín sa rozšíria do rozptýlenej vrstvy striebrošedej oblačnosti.

Obloha, ktorá bola ráno ešte sýto modrá, vybledne.

Objavujú sa stále nové lietadlá a až do večera vytvárajú nad Stuttgartom miestny oblačný štít. Jeho označenie v správe o počasí: závojové oblaky.

30. máj 2011 sa vyznačuje nezvyčajne vysokou dennou teplotou.

Je to druhá najteplejšia jar od roku 1881.

1. júna leto v Alpách začína hustým snežením a ja si začínam klásť otázku, či existuje súvis medzi stále častejšími kondenzačnými pásmi a rastúcou chaotizáciou počasia.

Konšpiračná teória alebo jednoducho normálny stav?

24 mesiacov osobného prieskumu ma presvedčilo o tom, že tento stav nie je normálny.

TRÓJSKE OBLAKY

<Ovládať vesmír znamená ovládať svet. Z vesmíru máme nadvládu nad počasím, dokážeme vyvolať suchá a záplavy, zmeniť príliv a odliv, zvýšiť hladinu mora. Presmerovať Golfský prúd a

schladiť atmosféru.

Existuje niečo dôležitejšie, ako ultimatívna zbraň. A tým je ultimatívna moc. Totálna kontrola nad planétou, z nejakého miesta vo vesmíre.> - Lyndon B. Johnson, bývalý prezident USA v rokoch 1963 až 1969.

Jún 2012.

Krátko po pol ôsmej ráno.

Počas cesty do mesta vidno prvé stopy nadchádzajúceho veľkoplošného zásahu nad hlavným mestom kraja.

Toto letné ráno prvé, vysokoletiace lietadlo zanecháva na zatiaľ sýtomodrej a jasnej oblohe biely pás. Aj keď letisko Stuttgart s počtom 400 vzletov a pristátí denne patrí medzi veľké medzinárodné letiská Nemecka a každú hodinu ho vo veľkej výške prelietavajú desiatky lietadiel, práve vytvorený biely kondenzačný pás je toto ráno viac ako polhodinu jediný viditeľný pás na oblohe.

Všetky ostatné lietadlá, ktoré v rovnakom čase prelietavajú nad mestom v približne rovnakej výške, nezanechávajú ani jeden viditeľný pás výfukových plynov.

Osem hodín pätnásť minút.

Nad mestom letí ďalšie veľkopriestorové prúdové lietadlo a zanecháva druhý, pretrvávajúci kondenzačný pás, takzvaný **contrail**, ako je označovaný v anglicky hovoriacich krajinách.

Rovnako nezvyčajný ako samotný úkaz je nápadný aj počet iba troch kondenzačných pásov. Dni bez kondenzačných pásov na oblohe sú stále zriedkavejšie, nielen v Nemecku.

Mnohí starší ľudia, ale aj ľudia narodení v 1960-tych rokoch si ešte dobre pamätajú z detstva nedotknutú modrú oblohu a neovplyvnené ročné obdobia.

Dlho pretrvávajúce kondenzačné pásy síce neboli od 1950-tych rokov žiadnou zriedkavosťou, napriek rastúcej leteckej prevádzke v povojnovom období sa vyskytovali iba ojedinele, v súvislosti s prirodzenými zmenami všeobecnej poveternostnej situácie.

Deti sa vtedy hrávali, kto ako prvý objaví na oblohe prúdové lietadlo.

Moji priatelia si už nespomínajú na to, že vtedy sa lietadlá až na niekoľko málo výnimiek dali iba počuť.

Iba zriedkavo bolo vidno kondenzačné pásy.

Taká obloha, akú poznáme niekoľko posledných rokov, v minulosti nebývala.

Sledoval som vývoj prúdových lietadiel od samého začiatku, pretože som býval pri letisku v Los Angeles.

Spomínam si, keď začali pristávať prvé prúdové lietadlá, robili pekelný hluk, niečo také som dovtedy nepočul. Sedávali sme na konci pristávacej dráhy a sledovali, ako lietadlá štartovali a pristávali.

Bola to pre nás nová skúsenosť.

Sledoval som prúdové lietadlá celý život a viem, čo sú kondenzačné pásy, sledoval som ich. Pozostávajú z vodnej pary, kryštálikov ľadu, ktoré stúpajú v atmosfére a napokon sa rozplynú a stratia sa.

Môžete vidieť, ako lietadlo na oblohe zanecháva za sebou krátky biely pás, väčšinou je 10- až 20-násobne dlhší ako lietadlo, potom sa stráca.

Aj dnes ho občas vídať. To bol kondenzačný pás.

Tie ostatné veci, o ktorých hovoríme, vôbec nie sú ten istý úkaz.

Tieto lietadlá letia na oblohe a vypúšťajú biely dym, ktorý pokrýva oblohu od jedného horizontu k druhému a vôbec sa nerozplynie.

To, že vôbec nevnímame zásadné zmeny charakteru oblakov a úkazov na oblohe v priebehu dlhšieho obdobia, je dôsledkom moderného spôsobu života ľudí.

Tlaky technizovaného a globalizovaného prostredia práce a života redukujú náš záujem o počasie cez všedný deň spravidla na otázku, či bude pršať alebo svietiť slnko.

Vedomé a dlhodobé sledovanie oblohy je skôr výnimkou, ako pravidlom.

Táto základná skutočnosť by vysvetľovala, prečo väčšina obyvateľstva krajiny zasiahnutej postrekovaním nedokáže rozlíšiť prirodzený a umelo zmenený obraz oblohy.

Obloha by vlastne mala vyzeráť, ako na tejto starej maľbe. Bojím sa, že sme na to už zabudli.

Keď som ešte ako novinárka pracovala v medicínskom výskume, prišla som do styku s mnohými vecami. A všade som nachádzala tieto tri skutočnosti:

Otupujú nás!

Robia nás chorými!

Robia nás neplodnými!

Chemtrails = kondenzačné pásy?

To, čo vidíme tu, je úplne normálny kondenzačný pás.

Tento nie je.

[zrýchlený záber] Kondenzačný pás sa nerozplynie a pretrváva celé hodiny.

Prečo?

Na pochopenie pomôže krátky pohľad na to, ako vzniká kondenzačný pás.

Počas spaľovania paliva v motoroch lietadla vznikajú najmä oxid uhličitý, vodná para, oxidy dusíka a sadze.

Počas miešania horúcich výfukových plynov a studeného okolitého vzduchu v priebehu najkratšieho času vzniknú kryštáliky ľadu, ktoré začne byť vidno za lietadlom.

Vodná para kondenzuje na čistočkách sadzí na drobné kvapôčky.

Ak je vzduch dostatočne studený, tieto kvapôčky ihneď zamrznú na kryštáliky ľadu a začnú byť viditeľné ako biele kondenzačné pásy.

Keďže proces kryštalizácie ochladnutím horúcich výfukových plynov vyžaduje istý čas, medzi motorom a začiatkom kondenzačného pásu vždy vidno charakteristickú medzeru.

Kondenzačné pásy vznikajú pri teplote nižšej ako $-40\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Presná hodnota teploty závisí od množstva rozličných faktorov ako druh paliva, efektívnosť lietadla, tlaku a vlhkosti vzduchu.

Tieto teplotné pomery vládnu (odhliadnuc od polárnych oblastí) väčšinou nad výškou 8 km, v hornej časti troposféry a spodnej časti stratosféry.

Normálne, vo svojich vlastnostiach nezmenené kondenzačné pásy zaniknú v závislosti od podmienok okolia za niekoľko sekúnd, v priemere do jednej minúty.

Netypické výfukové pásy, ktoré v priemere raz za týždeň v celých tisícoch pokryjú oblohu nad Stuttgartom a Nemeckom, tieto vlastnosti nemajú.

Tieto neprirodzené vlastnosti sú pravdepodobnou príčinou toho, že kondenzačné pásy môžu pretrvávať v oblastiach, v ktorých nie sú splnené predpoklady na ich vznik.

Napríklad nad púšťami, ako tu v Sýrii v roku 2013.

Meteorológovia radia pretrvávajúce polia kondenzačných pásov do skupiny prirodzených druhov oblakov – cirusov – oblakov pekného počasia.

Umelé cirusy, vytvorené kondenzačnými pásmi, sú pre necvičené oko veľmi podobné tým prirodzeným.

Bola som 10 rokov u letectva. Rada tvrdím, že to boli najlepšie roky môjho života. Chcem vám však porozprávať o jednom dni, ktorý zmenil celý môj život.

Moja druhá základňa bola v Oklahoma City, Tinkerova letecká základňa.

Koľkí z vás už počuli o **geoinžinieringu** alebo **chemtrails**? A koľkí z vás počuli, že je to bláznivá konšpiračná teória?

Počas celej svojej vojenskej kariéry som neprepásla ani jedno povýšenie. Mala som na pleciah štyri pásiky.

Získala som množstvo medailí, bola som príkladným starším seržantom (staff sergeant) amerického letectva.

Na základe mojej vynikajúcej práce ma preložili na inú základňu, na istú špeciálnu operáciu.

Keď som slúžila na Tinkerovej základni, už som počula o geoinžinieringu. Vtedy som si povedala: Áno, to sú tí uletení konšpirační teoretici.

K mojej práci patrila kontrola nebezpečných látok, ktoré dovážali na základňu. Či už to bola farba v spreji alebo nejaké rozpúšťadlo na odmasťovanie lietadiel, sedela som za počítačom, evidovala tieto nebezpečné látky a priradzovala ich k určitému procesu v určitej budove.

Ako všetci vieme, niektoré veci sa v armáde utajujú, však? Môj stupeň prístupu k utajovaným informáciám zaručoval, že som sa dozvedela iba to, čo som potrebovala na svoju prácu. Keď som potom v rámci kontroly formulára 39-52 na povolenie nebezpečnej látky čítala: bárium, oxid hlinitý a stroncium, všetky pochádzajúce z podniku, ktorý tam nebol uvedený, čo nebolo normálne, začala som chápať, že tí blázniví konšpirační teoretici možno vôbec nie sú blázniví.

Ako vyškolená hygienička priemyslu som na vlastnú päsť odobrala vzorky pôdy.

Pozrela som sa na tieto vzorky a zistila, že hraničné hodnoty v mojom susedstve sú závažne vysoké.

Súčasťou systému na manipuláciu počasia je výber techník použitých na zmenu počasia.

Až na niekoľko výnimiek je potrebné, meteorologickému procesu správnym spôsobom, na správnom mieste a v správnom okamihu dodať buď energiu alebo CHEMIKÁLIE.

Citované zo správy USA „Owning the weather in 2025“

Nachádzame sa na kopci, ktorý filtruje dažďovú vodu, ďaleko od priemyselných zariadení či diaľnic.

Po viacerých dňoch intenzívneho rozprašovania zostal na vode tenký mazľavý film, ktorý sme dali analyzovať. Bola to vrstva hliníka a bária.

Po jeden a pol roku usadzovania obsah hliníka dosiahol 375 000 ppb (častíc na milión). To je doslova jedovaté.

Môžeme jednoznačne vyhlásiť, že to, čo sledujeme na oblohe, sa zhoduje s tým, čo je opísané v množstve patentov. Látky v pôde sa zhodujú s tými v patentových spisoch. Tie sa tu pred 5 rokmi vôbec nevyskytovali!

Je to nový úkaz, v takýchto množstvách.

V niektorých prípadoch vzrástol napríklad obsah hliníka o 50 tisíc percent. Za 5 rokov vzrástol z hodnoty 7 ppb o 50 tisíc percent. A vidíme tu zmeny s hlbokým dopadom.

Výsledky laboratórnych skúšok zariadení nezávislých od vlády, najmä v USA, a teraz v roku 2012 prvý raz aj v rámci občianskej iniciatívy nemeckého advokáta Dominika Storra objektivizujú očividný súvis medzi umelými kondenzačnými pásmi a kontamináciou pôdy neprirodzene vysokými hodnotami hliníka, bária a stroncia.

Pochopiteľne, Spolkový úrad pre životné prostredie nepodlieha zákonnej povinnosti merať obsah týchto chemických prvkov vo vzduchu, ani nevykonáva nezávislý oficiálny výskum príčin ich zvýšeného výskytu.

Následky by boli ďalekosiahle.

Médium internet od svojho zavedenia v Nemecku poskytuje informácie o začiatku celoeurópskeho programu sprejovania začiatkom 1990-tych rokov.

Nie náhodou pritom vysvitla synchronnosť úkazu chemtrails a zvýšenej intenzity analýzy pôdnych vzoriek v celom Nemecku v tomto období. Chceli azda zistiť dopad chemikálií rozprášených do životného prostredia?

Backnang, 7. apríl 2011:

Cvičné lety vojenských lietadiel pri Stuttgarte

Pozorovania v rokoch 2011 - 2012

Záplava informácií na tému chemtrails... a veľká zhoda s mojimi vlastnými spomienkami na obraz oblohy v posledných 30 rokoch vzbudili moju zvedavosť.

Chcel som sa dozvedieť viac a vlastným pozorovaním nazbierať indicie proti úkazu chemtrails alebo za neho.

Okolie Stuttgartu s jeho krajinným charakterom ponúkalo na dlhodobé pozorovanie tie najlepšie predpoklady. V uplynulých rokoch som si počas prechádzok stále častejšie všimol zvláštne zmeny krátko predtým, ako z umelých kondenzačných pásov vznikali zvláštne oblačné formácie.

Začal som každý deň fotografovať oblohu.

Súčasťou denného programu bola evidencia dní s rozprašovaním, satelitných fotografií a animácií ako aj poveternostných grafov.

Už po niekoľkých mesiacoch sa potvrdila prvá indicia ohľadom časového výskytu úkazu.

V priemere každých 7,6 dní dochádzalo k masívnemu výskytu umelých kondenzačných pásov, s výrazným zvýšením intenzity na jar, v lete a na začiatku jesene.

Počas pekných dní to dobre vidieť: skoro ráno, spravidla zo strany vychádzajúceho slnka, sa obloha začne zat'ahovať umelými kondenzačnými pásmi.

V ďalšom priebehu sa rozšíria na uzavretý koberec strieborno-sivej farby... a vytvoria takzvané biele nebo, typicky mliečnu bielu oblohu.

V dôsledku fyzikálnych vlastností rozprašovaných častíc hliníka a bária znížia dopadajúce slnečné žiarenie až o 20 percent a dennú teplotu až o 5 °C.

Zdroj: www.earthdata.nasa.gov

Umelé kondenzačné pásy dokážu dosiahnuť dĺžku viac ako tisíc kilometrov a šírku stoviek kilometrov a ich plocha a intenzita každodenne rastie, takže ich bez problémov možno odфотографovať zo satelitov.

Na satelitných záberoch možno sledovať vznik umelých kondenzačných pásov a ich šírenie nad celou krajinou.

Príkladom cielenej tvorby umelých oblakov je tento pás v tvare písmena U, dlhý viac ako 200 kilometrov.

Keďže aerosóly dokážu v závislosti od atmosférických podmienok zotrvať v atmosfére medzičasom až jeden rok, skôr než sa v nebezpečne vysokých toxických množstvách vrátia na zem, vďaka dynamickým klimatickým pohybom pokračuje globálna kontaminácia aj v tých zónach, v ktorých neprebiehajú rozpínavé programy sprejovania.

Masívnym programom sprejovania sú vystavené najmä Severná Amerika, Severná Európa, ale aj Austrália na južnej polguli, ako ukazuje táto aktuálna mapa.

Istá poučná informácia Spolkového ministerstva pre vzdelanie a výskum ukazuje, že už roky nad našimi hlavami nelegálne aplikovanie opatrení na zmenu počasia, údajne s cieľom ochrany klímy dávno prestalo byť konšpiračnou teóriou, a s cieľom svojho opodstatnenia bolo povýšené na úroveň vedecko-politickej diskusie.

Sprejovanie sa uskutočňuje prevažne v krajinách NATO. Videl som to v USA, Anglicku, Škótsku, Kanade. Dostal som správy od ľudí vo Francúzsku.

Je tu politické zoskupenie istého druhu. Medzinárodné zoskupenie!

To nie je úkaz iba na úrovni Ameriky.

A každý, kto ho chce skúmať, musí do úvah zaradiť aj tento aspekt.

Nájde tu politickú skupinu a politický motív.

No podľa môjho názoru sa to nedeje v náš prospech. Nevieť čo to je, ale čoskoro to zistíme.

11. september 2011.

Nezvyčajne vysokou dennou teplotou takmer 30 °C, úplne suchým vzduchom a absolútnym bezvetrím oznamuje svoj príchod ťažký búrkový front z Francúzska.

Krúpy veľkosti tenisovej loptičky, tornádo severne od mesta Halle... a viac ako 40 l zrážok na meter štvorcový za hodinu budú iba niektoré dôsledky tohto dňa.

Toto ráno začína jedno z najintenzívnejších sprejovaní za posledné mesiace.

Až nasledujúci deň je zrejmé, že Stuttgart sa takmer úplne vyhol dôsledkom tejto poveternostnej situácie. Niektoré spolkové krajiny zaznamenali najhoršiu búrku roka.

Keďže zlúčeniny hliníka a bária viažu vzdušnú vlhkosť, tento deň sa rozprášením týchto chemikálií umelo blokovala tvorba búrkových buniek.

Takmer polovica všetkých lietadiel v ten deň, ktoré leteli ponad moje miesto pozorovania, sú takzvané tankovacie lietadlá, ktorých výkonnosť rozprašovania presahuje normálne množstvo rozprašované linkovými prúdovými lietadlami.

Charakteristickým znakom týchto tankovacích lietadiel je chýbanie kondenzačných pásov vystupujúcich z motorov lietadla. Namiesto toho sa vytvárajú dva dúhové pruhy, ktoré sa spoja do jedného umelého kondenzačného pásu.

Keď sa nádrž vyprázdni, alebo lietadlo opustí cieľovú oblasť, proces sprejovania sa ukončí.

Tu vidíte dopravné lietadlo so zvyčajnými kondenzačnými pásmi. Voľným okom viditeľná kondenzácia sa obmedzuje na objem prúdu výfukových plynov.

V závislosti od počasia sa šírka a dĺžka pásov menia. Fyzikálne je to úplne normálne.

Toto prúdové lietadlo však vykazuje jeden podstatný rozdiel. Aj tu vidíme na prvý pohľad dva kondenzačné pásy normálneho tvaru. Pri dôkladnejšom pozorovaní však zistíme, že oba pásy sú obklopené niečím, čo očividne nemôže pochádzať z oboch hlavných motorov.

Ak porovnáme túto indíciu s lietadlom nad Stuttgartom z 11. septembra márne budeme hľadať tvorbu typických kondenzačných pásov.

Nepochybne sledujeme dva nezvyčajne rovnobežné farebné pruhy, vychádzajúce zo zadnej hrany krídel. O niekoľko dĺžok lietadla ďalej tieto pruhy nadobudnú farbu a tvar zvyčajného kondenzačného pásu.

Meteorológovia vysvetľujú túto ešte pred niekoľkými rokmi neznámu kresbu pásov ako dôsledok odlišných vrstvení vzduchu.

Ak iba jednoducho opíšeme to, čo vidíme, tak spoza zadnej hrany krídel vystupuje jemne rozprášená substancia, ktorá ani pri najlepšej vôli nemôže vystupovať z oboch motorov lietadla, ako to znázorňuje istý taliansky pozorovateľ na základe nasledujúceho videa.

Spôsob, akým je materiál rozprašovaný, je identický s rozprašovaním pesticídov z poľnohospodárskeho práškovacieho lietadla.

[rozprašovacie dýzy]

Vojenské tankovacie lietadlo (KC-10) v rámci tajnej operácie vo veľkej výške rozprašuje aerosóly (nasnímané z iného lietadla).

Toto video bolo nasnímané 14. júla 2012, kanál na Youtube však bol vytvorený už v roku 2008. Názov kanála signalizuje, že by mohlo ísť o vojenského pilota (USAFFEKC10). Že by nedopatrenie?

PRESTALO ROZPRAŠOVAŤ...

PRESTALO ROZPRAŠOVAŤ...

Najčastejšie spôsoby rozprašovania, ktoré som zaznamenal počas posledných dvoch rokov, sa používajú na celom svete:

Rozprašovaním materiálu cez početné dýzy za zadnou hranou krídel.

Vstrekovaním do prúdu výfukových plynov za motorom.

Kombináciou oboch spôsobov, ako vidíme na tejto animácii.

Spôsob písania písmen na oblohe je jednoduchý... Prirodzene je to niečo, čo dokáže hocikto. Niektí sa to naučia rýchlo, iní to po mnohoročnom skúšaní napokon vzdajú.

Myslím si, že v tejto krajine dokáže písať na oblohe iba niekoľko pilotov.

<Nie je to až tak komplikované. Pod' hore, ukážem ti to. Vidiš túto páku? To je súčasť ceruzky, ktorou píšeme. Keď potiahnem páku... otvorí sa ventil, ktorý umožní chemikáliám, aby prúdili do výfukovej rúry. Výfuková rúra je veľmi horúca. Zohreje chemikálie a vytvorí dym, ktorý vidiš zo zeme.

Do nádrží v kokpíte sa zmestí 180 kg oleja na vytvorenie dymu. Keď píšeme dlhé vety, potrebujeme dve lietadlá. V našom tíme spolupracujú tri lietadlá.

Ideme na vec...>

Na oblohu treba písať proti vetru, aby sa písmená príliš nerozšírili.

INDÍCIE

Hodinu až dve hodiny pred východom slnka, najmä počas slnečných dní bez vetra, sa na horizonte objavia prvé postrekovacie lietadlá a pripravujú cirusový štít pre cieľovú oblasť na tento deň.

V týchto ranných hodinách sú umelé kondenzačné pásy šírené zo strany východu slnka, po vetre. Pre túto fázu sú typické najskôr krátke pásy pri prevažujúcich západných prúdeniach, po ktorých po východe slnka nasledujú dlhé kondenzačné pásy.

Charakteristickým znakom mnohých rozprašovacích dní je výskyt dúhových halových úkazov a lámania svetla, spôsobených fyzikálnymi vlastnosťami rozprašovaných kovových častí ako hliník a bárium.

V priebehu predpoludnia sa navzájom zlúčia stovky takmer stabilných, mliečne sivých pásov a vytvoria miestny koberec závojových oblakov.

Keďže rozprášené kovové zlúčeniny viažu vzdušnú vlhkosť a znižujú prienik slnečného žiarenia, spomalí sa konvekcia, čiže pohyb teplých vzdušných mäs smerom hore, ako počas tohto pekného dňa v júni 2011.

Obloha je už okolo obeda potiahnutá bielo-sivou vrstvou umelých ľadových oblakov.

Iba s námahou vznikajú oblaky pekného počasia.

Negatívne dopady na fyzickú a psychickú pohodu sú ďalekosiahle, až po dráždenie dýchacích ciest, problémy s pamäťou a fyzická slabosť.

Zoznam zdravotných problémov, spôsobených zlúčeninami hliníka, bária a stroncia, je dlhý.

Patria sem najmä všetky druhy ochorení dýchacích ciest a neurofyziologické poruchy, ktoré sú stále viac spájané s prudkým nárastom Alzheimeru a predčasnej demencie.

Aby sa časovo predĺžil proces klesania rozprašovaného materiálu k zemi, zlúčeniny kovu sú viazané na nanovlákná, ktoré sú počas spadu vdychované do pľúc.

Drobné vlákna sa hromadia v pľúcach a dlhodobo spôsobujú masívne biologické efekty, ktorých príčina ostáva zväčša neznáma.

Najmä hromadenie stroncia v ľudskom tele nesie v sebe extrémne vysoké riziko ochorenia. Stroncium je rádioaktívny prvok.

Ako presne možno vytvárať oblasti s umelými závojovými oblakmi, znázorňuje táto panoramatická fotografia z októbra 2012, vytvorená z vyvýšeniny približne 25 km od Stuttgartu.

Tam, kde ešte pred 10 – 15 rokmi počas stabilnej tlakovej výše bolo vidno klasické druhy oblakov a sýtu modrú oblohu, dnes vznikajú netypické stacionárne závojové polia ako dôsledok intenzívneho sprejovania, ktoré s klasickými cirusmi pekného

počasie nemajú nič spoločné.

Nápadné je to, že stacionárne závoje pole je obmedzené na oblasť Stuttgartu, za jeho hranicami obloha takéto závoje pole nemá.

Nie je známe, koľko ton zlúčenín kovu a nanočastíc bolo doteraz rozprášených do atmosféry na celom svete.

Isté však je, že rozprášený materiál je ťažší ako vzduchu, nasleduje zákon príťažlivosti a po istom čase klesne na zem.

Rozprašovanie koncentrovaných aerosólov možno pozorovať podľa tvorby výrazných vakov v kondenzačnom páse, ako sa vznášajúce častice zlúčenín hliníka a bária odpoja od ľahších zložiek prúdu výfukových plynov.

V zriedkavých prípadoch však možno pozorovať aj presný opak, kedy prúd výfukových plynov nevytvára kondenzačný pás, ale rozpúšťa okolité oblaky.

Táto pomerne neznáma verzia sa nazýva **DISTRAILS**, čo je odvodené od **CONTRAILS**.

Na ceste späť k zemi umelé čiastočky aerosólov značne obohacujú pod nimi ležiace vrstvy vzduchu. Vzdušný objem nadobudne vlastnosť priestorovej projekčnej plochy.

Vtedy vytvorený tieň vidno nie dvojdimenzionálne, ako na premietacom plátne, ale ako trojdimenzionálny obraz.

Úkaz, ktorý možno sledovať nad Stuttgartom stále častejšie – umelými kondenzačnými pásmi vyvolané tmavé čiary – dokumentujú amatérski fotografi v Európe iba v posledných rokoch. Počas dvoch rokov mojich pozorovaní sa tieto čierne čiary vyskytovali najmä počas dní s intenzívnym rozprašovaním.

Dokonca ani za ideálneho počasia s vysokou vlhkosťou vzduchu napriek očakávaniam nedochádzalo k tvorbe takého tieňa.

Príčina teda musela spočívať v neprirodzenej zmene atmosférických vlastností.

Keď častice hliníka a bária dosiahnu zem, spad možno zachytiť silne zaočnenou kamerou.

V prípade tejto snímky nejde o chladný zimný deň, alebo padajúce kryštáliky ľadu. Vznikla počas jedného veľmi teplého augustového dňa v roku 2011. Zreteľne poznať odrazy slnka na časticiach.

Na základe rovnomerného smeru padania a geometrie čiastočiek možno vylúčiť mračná komárov alebo peľ ako príčinu javu.

Nemecko, mestečko Buxtehude, 9. marec 2010

Myslíš, že sú to snehové vločky? Tak sleduj čo sa stane, keď s kamerou prejdem zo slnečnej strany do tieňa. No? Kam zmizli tvoje snehové vločky?

V tejto pozícii možno veľmi dobre vidieť dúhu.

Odrazy vyvolané jednotlivými čiastočkami vo vzduchu.

Dúfam, že toto video vás donúti častejšie sa pozrieť na oblohu nad hlavou.

TIENE OBLAKOV STUTTGART 2011

24. apríla 2011, krátko po 17. hodine som zapol kameru na vytvorenie časozbernej snímky oblohy z môjho balkóna.

Po pol hodine som kontroloval nastavenie a neveriacky a zmätene som pozeral na tieň premietaný na oblohe.

Nikdy predtým som nevidel formáciu oblakov, ktorá svoj tieň vrhá nie smerom dole, ako zvyčajne, ale smerom hore, na vrstvu oblakov nad ňou.

Bezradne a bez vysvetlenia som spolu so ženou viac ako hodinu pozoroval toto bizarné divadlo.

O niekoľko týždňov neskôr som v rámci prieskumov našiel možnú odpoveď a ďalšiu indíciu signalizujúcu prítomnosť umelých aerosólov vo vzduchu.

[Zdroj: NASA] Vysokovyvinuté aerosóly dokážu odrážať až 20 percent dopadajúceho slnečného žiarenia a medzičasom sú ako mikroskopicky malé nanočastice rozprašované vo veľkých množstvách.

Vizuálne ich preto už iba sotva možno odlišiť od plynnej vody – vzdušnej vlhkosti v atmosfére.

Keď tieto nanočastice klesnú do spodných vrstiev vzduchu, nadobudnú funkciu zrkadla. Aj keď sú neviditeľné, slnečné lúče sú odrážané a v oblasti hraničnej vrstvy sa vytvorí presný tieň.

Rekonštrukcia úkazu hraničnej vrstvy na počítači potvrdzuje, že v prípade zodpovedajúcej vlastnosti a materiálu simulovaného vzdušného objemu efekt pozorovaný v prírode možno vytvoriť umelo.

Táto pôsobivá snímka dokazuje neuveriteľnú precíznosť úkazu hraničnej vrstvy na príklade východu slnka. V tomto prípade sa nevytvára tieň, ale zrkadlový obraz slnka.

[ZRKADLENIE]

Najlepší výsledok som v tejto simulácii docielil s pochrómovanou oceľou, ktorá výborne odráža svetlo.

Ak pokus rozšírimo o 2 až 3 hraničné vrstvy, jednotlivé roviny vytvoria príslušný počet tieňov. Pri použití materiálu para alebo hmla sa úkaz nepodarilo napodobniť.

Ďalšia analýza snímky tohto nezvyčajného oblaku ukazuje prevládajúcu červenú a zelenú farbu spektra bočných vzdušných mäs vo vzduchu, pomaly klesajúcich k zemi.

Nad oblakom, zhusťujúcim sa smerom hore, je chaotická a potrhaná zmes. Aj tu prevažne červenasto-žltých a jedovato-zelených farieb.

S najväčšou pravdepodobnosťou ide o rozprášené chemikálie, ktoré sú zodpovedné za optický klam tieňa vrhaného smerom hore.

Vrstvovitá farebná štruktúra pripomína obraz pekla stvárnený maliarom.

Nápadné sú prevládajúce farebné odtiene v zelenom a červenom spektre.

Je to v prípade tu opísaného úkazu iba náhoda, že práve tieto dve farby zodpovedajú chemickým prvkom bárium a stroncium?

Na rozdiel od tohto príkladu vypláva na povrch nápadná odlišnosť tohto javu.

Jednotlivé vrstvy sú vo svojej štruktúre takmer homogénne a rozloženie farebného spektra odzrkadľuje prirodzenú konzistenciu vodnej pary.

Najčastejšou odpoveďou popieračov chemtrails na otázku, prečo lietadlá letiace očividne v rovnakej výške zanechávajú úplne odlišné kondenzačné pásy, je tvrdenie, že zo zeme nemožno zistiť skutočnú výšku lietadiel.

Podľa názoru mnohých meteorológov, lietadlá v odlišných letových výškach sa pohybujú vo vrstvách vzduchu s odlišnými atmosférickými podmienkami.

To je príčina toho, prečo za jedným lietadlom vidno dlhý kondenzačný pás, a za iným lietadlom, ktoré očividne letí v rovnakej výške, nie. Ľudské oko nie je schopné zachytiť významné výškové rozdiely dvoch objektov z tejto vzdialenosti.

Tento argument znie na prvý pohľad logicky, na základe mojich pozorovaní však nie je správny.

Priblížený pohľad cez teleobjektív kamery nám dáva možnosť, ktorú ľudské oko nemá.

Každý fyzický objekt je v pomernom vzťahu k metrickej sústave.

Ak máme dva rovnako veľké objekty, z ktorých jeden sa od druhého vzdiaľuje, tak tento objekt ľudské oko prirodzene vníma ako opticky menší.

Závislosť vnímanej veľkosti nejakého predmetu voči jeho vzdialenosti od pozorovateľa je

nespochybniteľný prírodný zákon a možno ju matematicky určiť.

Na zistenie, ako sa zmena veľkosti dvoch lietadiel na nebi premietne do určenia výšky, spravil som pokus.

Na základe dvoch hračkárskeho modelov zhotovených v mierke som priemerné výšky letu prepočítal na vzdialenosť na zemi a následne som sledoval optickú zmenu veľkosti na základe príslušných vzdialeností od pozorovateľa.

Usporiadanie pokusu pozostávalo z polohy pozorovateľa, kamery a dvoch modelov zhotovených v mierke, umiestnených vo vzdialenosti prepočítanej z výšky 8 km.

Pravé lietadlo bolo v rámci pokusu posúvané v skokoch zodpovedajúcich 1 000 metrom. Pokus potvrdil výrazný rozdiel vo veľkosti už pri rozdieli 500 metrov.

Keďže zo zeme nepoznáme skutočné atmosférické podmienky vzdušných vrstiev vo výške 9 000 a 10 000 metrov tu na tejto snímke, otázka na neprirodený súvis v tvorbe kondenzačného pásu zatiaľ nemá odpoveď.

Čo však nespochybniteľne potvrdzuje analýzu tejto snímky, je vizuálne stanovený dôkaz rovnakej výšky letu oboch lietadiel.

Technika pohonu oboch prúdových lietadiel a ich dopad na atmosféru sú v tejto rovnici známe veličiny.

Očividná skutočnosť, že jedno lietadlo vytvára neprirodené dlhý kondenzačný pás a druhé nie, poukazuje na ciele zavádzanie občanov chybnými tvrdeniami expertov.

Popierači chemtrails často argumentujú aj tým, že prirodzené a stále kondenzačné pásy sa tvorili aj dlho pred príchodom prúdových lietadiel a poukazujú na historické fotografie z 2. svetovej vojny.

Tieto fotografie na prvý pohľad akoby potvrdzovali tento argument, no analýza dvoch historických filmových snímkou poukazuje na iné indície.

V istom propagandistickom filme amerického letectva z roku 1944 kamera sprevádza nasadenie letky bombardérov B17. Stúpajú, približne 100 metrov za minútu. Vyššie a vyššie, aby dosiahli výšku letu optimálnu pre operáciu, výšku 25 000 stôp (7,6 km).

Vyššie a chladnejšie. Teplota -40°C . Dáš si dole rukavice, prídeš o prsty.

Dochádza k prvej kondenzácii výfukových plynov z motorov.

Vyššie a vyššie - do stratosféry bez svetla.

Až sa výfukové plyny z motorov zmiešajú so studeným, zriedeným vzduchom a kondenzujú...
...a potiahnu oblohu pásmi vodnej pary.

Ide tu skutočne iba o obyčajnú tvorbu kondenzačných pásov?

Pozrime si túto krátku sekvenciu pozorne ešte raz.

Tu vraj vidíme štyri pásy vystupujúce z motorov, ktoré kondenzujú za lietadlom. Presnejšia analýza však ukazuje, že tieto štyri pásy nevystupujú z miesta motorov ale presne medzi nimi.

Porovnanie s iným lietadlom B17 pod iným uhlom potvrdzuje túto neobvyklú indíciu a privádza nás k otázke, z akej látky pozostáva údajný kondenzačný pás za bombardérom.

Ďalšiu indíciu, náhle prerušenie kondenzačného pásu, možno v rozpore s očakávaním sledovať už na tejto snímke z roku 1944.

Táto zriedkavá snímka ukazuje, ako sa proces rozprašovania náhle zastaví, najskôr na lietadle celkom vpravo. O niekoľko sekúnd neskôr skončí tvorba kondenzačných pásov za lietadlom v strede snímky. zatiaľ čo za B17 naľavo od lietadla vôbec nevidno kondenzačné pásy.

Táto sekvencia z roku 1944 dokazuje... že vrtuľové lietadlá letiace vo výške 8 kilometrov nedokážu vytvoriť tak masívne kondenzačné pásy, ...iba ak by sa aktivovali, zapli a vyplli vopred nainštalované rozprašovacie zariadenia.

V tomto dokumente natočenom v roku 1945 počas vzdušného súboja... medzi bombardérmi B17 a nemeckými stíhačmi lietadlami sa opakuje ten istý úkaz.

Aj tu komentátor spomenie pôsobivé kondenzačné pásy keď bombardéry dosiahli výšku takmer ôsmich kilometrov. V istej vzdialenosti už vidno nepriateľské jednomotorové stíhačky.

Tieto výfukové prúdy zanechávajú práve teraz iba pomerne krátke pásy.

Obrovské kondenzačné pásy, ktoré pretým vytvárali B17 po dosiahnutí výšky osem kilometrov, teraz v prípade celej letky nevysvetliteľným spôsobom zmizli.

Súčasne sa začala tvorba masívnych kondenzačných pásov za nepriateľskými stíhacími lietadlami. Z vojenského a strategického pohľadu je to úplný nezmysel. Pretože podľa pásov viditeľné nepriateľské stíhačky tak možno ľahko zostreliť.

Na prekvapenie, v nasledujúcom bojovom dani zmiznú takmer všetky predtým viditeľné masívne kondenzačné pásy stíhačiek.

Kde ostali všetky kondenzačné pásy, ktoré bolo ešte krátko predtým vidno?

Všetky lietadlá sa ešte stále nachádzajú v rovnakom vzdušnom priestore a v rovnakej letovej výške. Žiadne z lietadiel neletí s vypnutými motormi.

Vypočujme si, čo k tomu povie komentátor...

<Ako vieš, každú minútu sa môže objaviť tvoj nepriateľ. Vedia presne, kde si. Sledovali stratosférickú kondenzáciu na špičkách tvojich krídel. Dlhé stopy veľkolepej tragédie.>

Komentátor - vojskom najatý rečník – tvrdí, že tento masívny kondenzačný pás, ktorý tu vidíme, vznikol dôsledkom zvrátenia vzduchu vznikajúceho na špičkách krídel, takzvaného vortexu.

Informácia komentátora z filmu je podľa môjho názoru nesprávna nie náhodou.

Tu vidíte skutočnú kondenzáciu na špičkách krídel moderného bojového lietadla.

Skúmanie oboch filmov podľa môjho názoru vedie k záveru, že ide o kombináciu záberov zo skorých pokusov s chemtrails a z normálnych vzdušných súbojov.

Tu predstavené dobové dokumenty sú mediálne tromfy, ktoré sú v aktuálnej diskusii o chemtrails často uvádzané ako dôkazy proti konšpiračným teóriám, no pri podrobnej analýze ich možno ľahko odhaliť ako cielenú dezinformáciu.

Otázka ako je možné, že tisíce pilotov na celom svete a armáda pracovníkov pozemného personálu sa bez toho, aby o tom vedeli, podieľajú na sprejovaní, patrí zrejme medzi najneuveriteľnejšie tvrdenia údajných konšpiračných teoretikov.

Počet každoročných letov na celom svete je skutočne pôsobivé číslo.

USA a Európa tvoria hlavné uzly a sú to zároveň oblasti najviac postihnuté umelo vytvorenými, trójskymi oblakmi.

Vzhľadom na milióny letov ročne na celom svete sa zdravý normálny človek zdráha uveriť na nelegálne programy na ovplyvňovanie počasia vlastnej vlády.

A práve táto psychologická skutočnosť umožňuje, že rozprašovacie projekty, ktoré skutočne už viac ako dve desaťročia denne prebiehajú nad Európou, väčšina obyvateľov doteraz vizuálne nevníma, a potláča ich realitu.

Dôsledné používanie najmodernejších komunikačných technológií, aké sa už dávno používajú vo vojnách vedených bezpilotnými lietadlami a v civilných zásahoch, je kľúčom k zrejme najviac utajovanému vojnovému konaniu proti ľuďom a občanom vo viac ako 60 krajinách sveta.

Z tajných základní sú pomocou veľkokapacitných počítačov uskutočňované predpovede, simulácie a operácie pre zvolené cieľové oblasti, ktoré cez satelity, sledovaním GPS a transpondérov zapínajú a vypínajú rozprašovacie systémy bez vedomia pilotov.

Takto stačí, že do plánov a cieľov misií je zapojených iba niekoľko stoviek osôb na celom svete.

Táto koncepcia sa používa najmä v civilnom letectve.

Vojenské akcie rozprašovania vedené neoznačenými tankovacími lietadlami s dlhým doletom sú vykonávané špeciálnymi vojenskými pilotmi zviazanými k mlčanlivosti zo základní po celej Európe.

Tieto flotily tankovacích lietadiel nie sú uvedené na žiadnom oficiálnom letovom pláne a spravidla ich vidno mimo schválených letových koridorov.

Ešte pred 5 rokmi bola naša obloha väčšinou modrá. Teraz je pokrytá pásmi, dymovými závojmami.

Takmer nič z toho, čo vidíte, nie sú prirodzené oblaky.

To všetko tu sú iba zvyšky tých lietadlových pásov, ktoré postupne splynú, rozšíria sa na oblaky, umelé oblaky.

Obloha získa veľmi špinavý vzhľad. Z modrej oblohy s bielymi oblakmi, aká existovala ešte pred niekoľkými rokmi, neostalo nič.

Vyzerá to tak, ako keby sa tam nachádzala prevádzka ťažkého priemyslu alebo lesné požiare. Vidno to každý večer.

Viditeľnosť drasticky klesá dokonca na úrovni zeme. A vidíme to iba počas tých dní, kedy máme na oblohe tie dlhé, pretrvávajúce pásy.

Spád v nemeckom Backnangu, 27.6.2011

Keď sa priblíži Deň Očisty, celá obloha bude pokrytá pavučinou.

Prorocko severoamerických indiánov kmeňa Hopi. Z filmu „Koyaanisqatsi“ od Godfreya Reggio, 1983

Na konci môjho dvojročného pozorovania a dokumentovania procesov na oblohe nad Stuttgartom ostáva desivé poznanie:

V priemere 9 z 10 oslovených osôb nedokázalo odlišiť masívne a pretrvávajúce kondenzačné pásy od tých úplne prirodzených.

Nikto z nich nedokázal vlastnými slovami opísať to, čo na oblohe skutočne videl.

Úplná absencia akéhokoľvek vedomia a spomienok o prirodzenom vzhľade oblohy, akú sme vidali ešte pred 10 rokmi, znemožnila kritickú diskusiu.

Nevideli to nezvyčajné, čo sa na nebi očividne odohrávalo, ale iba to, čo dokázali alebo chceli vidieť: NIČ!

Najväčší zločin na ľudstve, otrava našej planéty viac ako desiatimi miliónmi ton jedovatých zlúčenín kovov až do roka 2025, nie je žiadnou tajnou konšpiráciou. Neprehliadnuteľne sa odohráva takmer denne pred našimi očami, nad našimi hlavami.

Všetko, čo treba urobiť, je zdvihnúť zrak, pozorovať a klásť oficiálnym médiám kritické otázky.

Austrália, august 2012

Vyzerá to tak, že geoinžiniering pomocou aerosólov je tak lacný, až to vyzerá, že náklady nie sú problém.

To znamená, rozhodnutie o uskutočnení bude rozhodnutie typu riziko – riziko. Riziko uskutočnenia proti riziku neuskutočnenia.

To zásadne sťažuje dať odpoveď na otázku, ako sa s tým popasujeme.

Ako som už povedal: Je lacné, dopraviť častice do stratosféry, a myslím si, že na tom sa nič nezmení.

Myslím si však, že čím viac budem skúmať, tým menej jednoducho to pôjde, o to zložitejšie budú dôsledky na životné prostredie.

A to je dobre. Pretože v súčasnosti to vyzerá príliš jednoducho.

Preto, ak budeme skúmať ďalej, pravdepodobne zistíme, že to je ťažšie a komplikovanejšie, a vedľajšie účinky sa budú dať ťažšie ovládať.

A to je plodné poznanie, bude jednoduchšie prísť k správnym záverom.

Opačná reakcia je prirodzene možná. Je to empirická otázka, ako budú na to ľudia skutočne reagovať, keď sa to dozvedia.

Tiež by sa dalo povedať: Keď si títo blázniví vedci robia také starosti pre CO₂ v atmosfére, že

zvažujú takéto veci, mohlo by to znamenať, že by sme mali riziko CO₂ v atmosfére brať vážnejšie.

A mimochodom, v skutočnosti to nie je morálny hazard JE TO SKÔR HAZARD SO ŽIVOTOM NAŠICH VNUKOV.

<Vitajte v našom štúdiu tu vo švajčiarskom St. Gallene.

Určite si spomínate na ne jeden slnečný deň strávený vonku. Pritom ste si určite všimli, že obloha už nie je modrá a bezoblačná, akú ju poznáte z minulosti.

To nie je len tak, má to závažnú príčinu. A o tom tu chcem hovoriť.

Lietadlá už viac rokov takmer denne rozprašujú do atmosféry chemické látky ako bárium a hliník, takzvané chemtrails.

Robia to pod zámienkou pôsobenia proti globálnemu otepľovaniu. No predstavte si to...

Prvý raz to otvorene priznala aj jedna politička.

Pernilla Hagbergová je predsedkyňa švédskej Strany Zelených a vyhlásila, že v chemtrails má prsty aj švédska vláda.

Sprejovanie má mať netušene drastické následky na zdravie rastlín, zvierat a ľudí.

Podľa správ sa v Nemecku sprejuje už od roku 2003, no v USA už od 1990-tych rokov. Podľa odborníkov tam už čelia závažným následkom tejto otravy životného prostredia. Úplne otrávená pôda a jazerá, normálne osivo tam už nedokáže vyrásť!

To je skutočne choré!

Vedeli ste, že koncerny medzičasom pomocou genetického inžinierstva vyvinuli osivo odolné voči hliníku a na jeho predaji zarábajú obrovské čiastky?

Je to žiaľ skutočne tak.

Ak by sme my mladí namiesto ustavičnej telky, iPhoneu a iPodu spojili svoje sily a všetky tieto informácie rozniesli medzi ľudí, lietadlá nás čoskoro nebudú môcť sprejovať tým svinstvom.

Ďakujem za pozornosť, uvidíme sa pri ďalšej relácii.

(Titulky pre vás pripravil d'urino september 2014 www.auria.sk/blog)